

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap — Megjelenik minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:

Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Keziratok vissza nem adtnak.

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők,
Hirdetések jutányosan számíttatnak.

Előfizetési felhívás!

Kérjük tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetéseik április 1-vel lejárt, mentől előbb azt megújítani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében akadályozva ne legyen.

A „Csurgó és Vidéke” előfizetési ára:

Egész évre — — 4 frt
Fél évre — — 2 frt
Negyed évre — — 1 frt.

Teljes tisztelettel

A „CSURGÓ és VIDÉKE”
kiadóhivatala.

Koszorút az érdemek.

Ünnepelünk és jubilálunk; koszorút teszünk ide is, oda is; van hazafi, a ki Hentzi szobránál is lerójjja tisztelete adóját.

Hisz természetében van az a magyarnak, hogy ünnepeljen és Csurgón is már többször történtek ilyen ünneplések: részint, ha egy-egy köztisz-

teletben álló férfi távozott el körünkből, részint, ha más jött helyébe.

Ama annak jól esik a közönség rokonszenvenek nyilvánulása, mert látja, hogy nem ismerték félre nemes intencióit, emennek, mert az előlegezett bizalom lelkesedést kölcsönöz kezdendő működéséhez és azon reménnyel kecsesgetti, hogy elfogultság nélkül fogják elbírálni jószándéku törekvéseit, ténykedéseit.

Sok szellemi pálya van, a melyen működni lehet s minden pályán lehet érdemeket szerezni annak, ki hivatását nemesen fogva föl: odaadással, kitartással és buzgalommal nekilát annak, hogy választott pályája követelményeinek a maga valójában megfeleljen, sőt többet is tegyen, mint a mennyivel mások ugyanazon működési téren megszoktak elégedni.

Az élet egy kert, de a melyben több tövis, mint rózsaterem, mondotta valaki. — Ha e mondás igaz: akkor minden pályán bőven teremnek a tö-

visek és legbővebben a tanítás mezején működőknek jut ki a tövisből; mert a régi mondás: „Quem dii odere, paedagogum fecere” a mai haladó korban is és sajnos, hogy epen édes hazánkban, sok tekintetben beválik.

Csurgón két magasabb fokú tanintézet van: a főgimnázium s a tanítóképző-intézet, — Az ősszel a tanítóképző-intézet igazgatója ünnepelte tanári működésének huszonöt éves fordulóját; azaz dehogy ünnepelte: csak a tanítóképző intézet növendékei és tanári kara rendezett az ünnepelt részére némi meglepetést, este pedig néhány ismerős gyűlt össze a barátságos asztalhoz, hogy öröm fakadjon a huszonöt év eimultán és szomorúságba merüljenek az esetleg jövőre 25 év fölött; a nagyközönségnek azonban csak az ünnepély után jutott tudomására, hogy ünnepély és jubileum volt.

Csődálatos, hogy ilyesmi megeshetik, jobban mondvá megeshetett; de, mert tényleg megtörtént: tehát a meg-

T á r c z a.

Miska a Tiszánál.*)

(Tördék)

Magyarok szép hazájában,
Hol a Bodrog kristály cseppje
Zöld vizebe a Tiszának
Ömlik vígan esőrgedezve,
Hol Tokajnak nap-ütötte
Bérczén gerezd mosolyog:
Harom huszár sötét éjbe,
Vig nóták közt kóborog,
És a halász a holdfényenél
Hálót vetve esőndesen
Elmereng a hősi dalon
A mint zeng a völgyeken
Közbe eszud lesz, most meg hallja
Lovak patkódobogását
S szemben a hegy visszazengi
A hullámok loccsanását.

*) Múrtvány Kondor József Lenau című tanulmányából.

Hegyen völgyön messze jár
Vigan a három huszár.
Elhalgatnak, elmerengve
Az elhangzott éneken,
Mely szívökbe esőndesen
Mintha mélyen visszazengne.
S a mint mennek, hallga! hallga!
A tokaji halmokon
Mintha szállna szárnyakon
A hegedű távolhangja.
„Czimbalmoszó, hegedűszó.
Ó t. Miskák muzsikálnak!” —
Szólanak: „Ez ismerős szó!”
A csárdához bevágtatnak.
Lovakról leszőkdölnek
Kördé öngyerve bezörögnek.
És kiáltja mind a hany:
„Gazda, bort! Te húzd, cigány!”
Nemesen hízó cigányoknak
Magyarok szép hazájában
De Miskának párja nemesen,
Mondják, hetedhét országba
Szól a húrnyelven, lassan
Egy szép régi harsó dallam,

A mely néhány száz év előtt
Bajarta a es tamezot,
S szilaj hangon harcra hívta
A magyarok vitéz serget,
Mikor azt az ősi kardot
Torok vérben fűröstötték
S a levagott pögyökon
Véres diadalmat vettek,
Mert a büszke torok félhold
Fenyegette a keresztet.

Majd a rezgős csárdást kezdik
S karsu, deli szép huszárok
A ropogós magyar tanezot
Jó kedvökben megereszlik
De a tempót Miska adja,
Elsőseget ő nem hagyja.

A huszárok egyre rakják,
H res, magyar jó katonak.
Ővet mamor forgatagja
Bűbájával elragadja.
A mint Miska kezd a frissbe:
Foditják a kopogásra,

Vidéki megrendelések pontosan küldetnek minták kívánatra

Muldini Testvérek Pécs

Főüzlet: Ferencziek utca 7. — Gyári raktárak és fiók üzlet Kossuth utca 7-9.

Legolcsóbb Üveg- Porcellan- Lámpa- Tükör- Kép- Alpacca- Chinaezüst áruk raktara.

Nagy képrak ár,

Részletfizetési osztály,

Porcellánfestészet.

H i r o k.

— Tisztelettel felkérjük lapunk t. hátralékosait, hogy hátralékaikat mentől előbb beküldeni sziveskedjenek.

— Halálozás. Andorka Gyula csurgói kir. járásbíró f. evi március hó 29-én elhunyt. Andorka, ki a bírói szervezés óta vezetője volt járásbírói pályájának, közpályáját a közigazgatásnál kezdte, mint egészen fiatal ember került Somogy megye tisztviselői karába, hol mint esküdt, majd mint csurgói szolgabíró működött s összesen 30 éven át hivatalnokoskodott. Mint erős idealista s politikus, részt vett a megyei élet minden mozzanataiban, a politikai és egyházi életben zászlóvivője volt őszinte meggyőződésének, melyhez annyira ragaszkodott, hogy e téren semmi ellenveleményt nem tűrt s kapacitáhatatlan volt. Egyházaért és politikai elveitért gyakran harczolt tollal s alig van lap — kivéve az ellenzékietek — melynek munkatársa ne lett volna. Cikkeit az idealisticus és igaz szabadelvű fellegás jellemzte. Politikai élete arról volt nevezetes, hogy ő szívből magasztalta a kormányt s eltekintve attól, hogy mint hivatalnok neha elégedetlenkedett szakminisztere rendetei ellen, — igazibb, őszintebb híve nem volt a szabadelvű pártnak mint ő. Sokat olvasott, még többet írt. szép általános műveltségű s főleg nagy történelmi ismeretű ember volt. Temetése március 31-én óriási részvét mellett ment végbe, melyen részt vett a járás 6 evangélikus egyházaának képviselőiben a lelkesek, tanítók, a rokonság számos tagja, a bíróság, az ügyvédi kar, az egyes testületek, több vidéki kartársa s Csurgó összes intelligentiája. Az egyházi szertartást Nemeth Pál evang. espers 6 lelkes segédletével végezte, a sirál pedig Balogh p.-sz. királyi lelkes mondott az elhunyt felett szép beszédet. Az elhunyt koporsóját a rokonság és sok jó barátjának koszorúja díszítette Andorka Gyulában szerény lapunk is erös munkatársát vesztette. Nyugodjék bekevel. — Haláláról a család a következő gyászjelentést adta. Fajdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtethetetlen, forrón szeretett jó apa, nagypapa, após, testvér, nagybátya és rokonnak Andorka Gyula csurgói kir. járásbíró, a somogyi ágostai hitvallású evangélikus egyházmegye felügyelője, a csurgói állami tanítóképző-intézet igazgató-tanácsosának stb. élete 54-ik évében hosszas betegség után f. hó 29-én történt gyászos elhunytát. Az Istenben boldogult drága halott földi maradványai mult hó 31-én d. e.

történetből következtetést vonnunk jogosan lehet.

Miért történhetik meg hát, hogy egy idő óta inkább botránnyról, mintsem komoly dolgról veszünk tudomást? Miért a surlódás s az ellentétek kihegyezése, mikor csak összetartással teremthetünk egymás között kellemes együttlétet?

A válasz könnyű. A ki ezen a pályán működik, különbnek tartja magát a másik pályán levőnél és összekülönböznek egy-egy ártatlanul elejtett szó miatt; de meg az ugyanazon foglalkozásnak is meghasonlanak, hogy még nagyobb legyen a széjjelbomlás.

Ennek, a közönségünkben napról-napra jobban és jobban elharapódzó összekülönbözésnek tulajdonítom, hogy a tanítóképző-intézet igazgatójának ünnepléséről csak későn értesültünk és ennek tulajdonítom, hogy a csurgói ev. ref. főgimnázium érdemeiben dús tanárának, névszerint: **Hejas Pálnak** negyven éves jubileumáról mitsem hallunk. Pedig illeté volt hallanunk; mert ötven éves tanári jubileumot mai nap már, a rendezettebb tanügyi viszonyoknál fogva senki ünnepleni nem fog; de illik a negyven évi működéséről tudomást szerezni azért is, mert más városokban még a huszonöt-nél rövidebb időközöket is megünnepelnek; huszonöt, harmincz, vagy negyven esztendeig tartó munkásságot pedig szinte országos hírű ünneppel tesznek emlékezetessé.

Ha valaki, úgy Héjas Pál megérdemli, hogy tanártársai, tanítványai, a csurgói közönség, a b.-somogyi ev. ref. egyházmegye koszorúval övezze halántékát, sőt magasabb helyen is tudomással birjanak lankadatlan szorgalmáról és jutalmazzzák méltóan érdemehez, méltóan majdnem félszázados, hű és lelkes kötelességteljesítéséhez.

Ismerve a nemeskeblű férfit, gondolom, hogy a tanárok, mert egy galambszelidségű, egyenes lelkű társat találnak Héjas Pálban, más intézetek szokásaihoz hasonlóan, mozgalmat in-

dítanak, hogy tanártársuk 40 éves működése minél fényesebb elismerést nyerjen; hiszem, hogy úgy mostani, mint volt tanítványai szívesen csatlakoznak a tanárok által megpendített mozgalomhoz; mert Héjas Pál nemesak tanárunk, hanem valóságos lelki apjuk volt.

De kell, hogy Csurgó közönsége is csatlakozzék a jubileum fényének emeléséhez: hiszen egyik kiváló polgártársa negyven évig tartó önzetlen és önfeláldozó munkásságának megbecsüléséről van szó; nemkülönben a b.-somogyi ev. ref. egyházmegyének is az ünneplők közé kell sorakoznia: hisz' oly hű fia, mint Héjas Pál, csak kevés akad, ki, bár hízogó ajánlatokkal kecségtettek mashonnan, Csurgón maradt, hogy az egyházmegye által rábizott tisztelet tovább is teljesítse; ki a gimnáziumnak főgimnáziummá való kiegészítése körül, mikor mások halgattak, szóval, mikor kellett, tollal, sőt, mikor a dúsgazdagok elrejték erszényüket, ő a szegény anyagilag is jelentékenyen közreműködött és fáradozott; ki most is, midőn negyvenedik éve és mindig Csurgon tapossa a göröngyös tanári pályát, szinte ifjui hévvel, sokrateszi nyugodt és derült kedélyvel, platói idealizmussal hirdeti a classicusok szellemét, minden jóra, nemesre és szépre oktatja a rábizott ifjúságot.

Mutassuk meg tehát, hogy midőn igazi érdemek megbecsüléséről van szó, nincs a különböző osztályok között idegenkedés, nincsen visszavonás; mutassuk meg, hogy keblünk nem fásult el, de ugyanoly nemes lángtól gerjedez, mint Héjas Pálé, ki itt Csurgón sokat, igen sokat tűrt, tett, izzadott és fázott.

„Multa tulit fecitque . . . sudavit et alsit.“

Vegyék fontolóra e sorokat azok, a kikhez és a kiknek szólnak; én, ki Héjas Pálnak nemes lelkét, fenkölt gondolkodását, kitarító munkakedvet évek során át ismerni tanultam, még egyszer hangoztatom: **Koszorút az érdemnek. Ignotus.**

Vang ur vagy a fűrjviadal.*)

Kínai elbeszélés. Németből közli: Kasztl Ödön j. h. Vang ur, Pin kertületi ősi családból származott. Természeténél fogva nagyon lusta volt; ennek következtében vagyona is napról-napra apadt, úgy hogy utólag csak egy rozoga háza maradt meg, néhány szobával. Feleségének és neki kenderpozdorján kellett aludniok és ezért sok szidást volt kénytelen tőle felvenni.

Falujában a Csu családnak igen szép parkja volt, a melyben most már csak egy pavillon látható. Nyáron a legnagyobb hőség alatt igen sokan ebben töltötték el az éjjelt; ezen sok nép közé egyszer Vang ur is vegyült. — Hajnalhasadtakor az alvók mind eltűntek; Vang ur azonban csak akkor ébredt fel, midőn az égető nap már szép magasan állt az égen. — Épen indulóban volt hazafelé és íme a fűben szemébe tűnik egy arany hajtór: tüstént felvette s rajta a következő felirást találta: „Készítette J.-bin.“ Ugyanezen feljegyzést látta saját örökölt tárgyain is — Kezében tartotta az ékszeret és nem tudta mi tevő legyen.

Hirtelen mellette temett egy öreg asszony — mondta, hogy hajtórét keresi —

* Ezen elbeszélés a „Német Kiadóhivatal“ kiadásában Stuttgartban (1895.) megjelent gyűjteményből: „Kínai elbeszélések“ való. Németre Li-te-tsu Berlinben a kínai császári követtség tolmácsa, G. Gast közreműködésével fordította.

Vang ur pedig, bár nagyon szegény, de becsületes jellemű ember, erre a talált tárgyat átadta neki. Az öreg nagyon örült, dicserete nemeslelkét s így szólt: „Tulajdonképen nincs valami nagy értéke a tárgynak, de emlék boldogult férjemtől.“ Vang ur kérdésere, hogy ki volt ura ezt felelte: „Vang-zi-tsi!“

„Hisz ez öregapám!“ kiáltott meglepetve Vang ur — „hogyan ismerkedett meg vele?“

Hasonló volt a meglepetés az asszony részéről is és mondta: „Tehát unokája vagy Vang-zi-tsi urnak? En istennővé vált nőtény róka vagyok és ezen urral száz évvel ezelőtt nagyon beusó barátságban éltam, de halála után egészen visszavonultam. Vajon nem a sors rendelte, hogy épen te találjad meg az ékszeret, melyet én elvesztettem?“ Vang ur hallott már arról, hogy öregapjának nőtényróka felesége volt; ezért hitt az öreg szavainak s meghívta hozzájuk. El is indultak. Lakásukhoz érve kihívatta feleségét szobájából, hogy bemutassa. Ki is jött rongyos ruhában, szanaszétkuszált hajjal; beteges, zöhd színe volt. Majd az öreg asszony sóhajtva így kiáltott fel: „Hogy juthatott Vang-zi-tsi unokája ily nagy szegénységbe!“ Észrevette, hogy nyomorult tűzhelyükön nem pislog a tűz s pirongatva mondta: „Ily helyzetben vannak a ti családaitok! Hogy tudtok még itt élni?“ Vangné elbeszélte neki most az ő szegény-

Az üveget fölragadva,
S a kard suhog a jobb kézbe!

Mig a cigány gyorsat penget,
A sarkantyú hozzá csengett.
A tempót is jól megteszik,
Mert kardjukat összeverik.

De csitt! Most a nóta búsabb,
Majd meg újra vigat húznak.
Miska cigány bús nóttája
Szívet-lelket általjárja.
Olyan fájó, olyan édes,
Hogyha lehet halt szivekhez:
Bűbájával föléleszti,
A holtakat fölébreszti.

Hallgat a táncz, mert a huszár
Kirohan a folyamszélehez,
S így kiált a néma éjhez:
„Hol a török? Hol a tatár?“
De hiába kurjongatnak.
A pogánytól most alhatnak.
Csak a Tisza folyó vidáman
S belemormol a nagy éjbe.
Susog a szél a bokorban,
S ragyog a hold szelid fénye.

Szabad fordítás Lenauból:

Kondor József.

10 órákor az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint a csurgói sírkertben örök nyugalomra helyezettek. Csurgó, 1897. márczius 29-én Áldás és béke lengjen a szeretett hamvak felett!

— **Felhívás előfizetésre.** Értesítem az irodalom barátait, hogy két tanulmányomat egybefoglalva közreadom Vágo Gyula, helybeli könyvsajtótulajdonos ur kiadásában, finom papíron, csinos kiállításban. Az egyik „Csonkai Somogyban” czimmal egyik régebbi tanulmányom átdolgozása; a másik Lenáról szól, oly szempontból, mint e költő még méltatva nem volt. „Lenau és Magyarország” cím alatt. A több mint 100 oldalra terjedő kötet e hó 2-ik feleiben jelenik meg. Előfizetési ár 80 kr. bolti ára 1 frt lesz. Kérem az előfizetési ívek apr. 18-ig való szives beküldését, annnyival inkább, mert csak kisebb számú példányokat nyomtatok. Gyűjtőknek 6 példány után tiszteletpéldánnyal szolgálok. A gyűjtőveket és előfizetési pénzeket a postadíj levonásával czimemre kérem. Csurgó 1897. április 2. Hozzáírt tisztelettel Kondor József, foglalm. tanár.

— **Kinevezés.** Gruber János ügyvéd s volt. országgyűlési képviselőt, a ki legutóbb a szombathelyi pénzügyigazgatóságban mint titkár volt alkalmazva, a kaposvári kir. pénzügyigazgatósághoz számfeletti titkári minőségben áthelyeztetett.

— **Biedermann,** a szigetvári kerület képviselője, kinek mandátumát megtámadták s választása ellen a vizsgálatot is elrendelték, legutóbb lemondott mandátumáról. A szigetváriak újból felajánlották részére a kerületet. Ellenjelenleg valószínűleg megint Olay lesz s tekintve a szigetvári járás erős ellenzékiségét, hihető, hogy Biedermann, — a ki különben is óriási anyagi áldozatok árán lett megválasztva, — az új választáson kisebbségben marad. Olay érdekében a Kossuth-párt nagy actiót fog kifejteni s valószínűleg Kossuth maga is leutazik Szigetvárra.

— **A főgimnázium új épületében** a kedvező időjárás folytán megkezdettek az építkezést s a mennyeiben a pénzkérdés sikeresen oldatik meg. Valószínűleg az iskolai év végéig a kőműves és asztalos munkálatok be is fejeztetnek.

— **A csurgói vid. gazd. kör f. 1897.** évi április hó 8-án délelőtt 9 órákor Iháros-Berényben az urad. iroda helyiségben rendes feléves nagy gyűlést fogja tartani.

— **Somogyvármegye főorvosának évi jelentését vették.** Az értekezés füzete a vármegye egészségügyével és közegészségügyi intézményeivel foglalkozik s igen tanúságos adatokat foglal magában. Mint közvetlenül

járásunkat érdeklő, s közérdeklő adatokat következőket ismertettük: 1896-ban a közegészségügyet felette jónak mondja a jelentés. A fertőző betegségek száma is jóval kisebb mint az előző években. Hólyagos himlőben megbetegedett 8, meghalt 1. Bányahimlős volt 61, Trachomas volt 227, melyből járásunkra egy eset sem esik. Ronszólo toroklobb 364 betegedés, halálozás 131. Járásunkra 26 megbetegedés és 10 halálozás esik. Hasi hágy-mázban megbetegedett 168, meghalt 30. Járásunkban 21 betegedés, 4 halálozás. Vörheny 90 betegedés, 9 halálozás, melyből járásunkra 3 betegedés 1 halál esik. Kanyaró betegedés 189, halál 2. Járásunkban 10 eset volt halál nélkül. Hórkhurut 441 betegedés 25 halálozással, melyből járásunkra 25 betegedés esik, halálozás nélkül. Fültömrigy 5, verhas 11, gyermekágyi láz 6, esetben volt. Az egészségügyi személyzet 60 orvos és 5 sebész, 5 real, 23 személyneg, 2 utadalmi, 14 kézi gyógytárból állott. Van ezeken kívül megvénen körház: Kaposvárott, ahol 2205, beteg, Marczaliban a hol 315 beteg. Szigetváron a hol 390 beteg apollatott. Rendőri boncolás volt 50 esetben. Az érdekes főorvosi jelentést ajánljuk olvasóink figyelmébe.

— **Uj vonatok.** Lapunk egyik számában fentartással közöltük, hogy május 1-től kezdve 1 gyors és 1 személyvonattal a m. államvasutakon szaporítottak az eddigi vonatok s hogy május 1-től vonataink a zánkányi állomásra is be fognak menni. Ezen hírtük tényleg megfelel a valóságnak, azzal a módosítással, hogy csak a vegyes vonatok mennek Zánkányba s az utasokat díjtalanul fogják beszállítani. Az eddigi vonatok mind megmaradnak s ezenfelül egy gyorsvonat körülbélül d. u. 3—4 óra között érkezik Bpestre hozzánk s egy reggel 10 órákor indul Bpest felé. A gyorsvonatok a futár vonat sebességével közlekednek. Reánk nézve főleg kedvező a kaposvári közlekedés, a mennyiben Kaposvárról május 1-től d. u. 3—4 óra közti időben már vissza lehet jönni. Az új vonatrendet annak idején közölni fogjuk.

— **A járvány.** Járásunk területén a járványos betegségek száma még mindig emelkedik. A legveszedelmesebb differitis szűnik ugyan, de a vörheny és bányahimlő még mindig tart s elemi iskoláinkban az előadások szűnnek.

— **Uj fűrdő-vonat.** A Delvasut társaság értesítette a fonyódi „Béla” telepet, hogy f. évi május hó 1-től kezdődőleg a Prágerhofól Budapest felé közlekedő gyorsvonatainak „Fonyódi fűrdőtelep” állomáson megállását megrendelte.

— **Itt a tavasz.** Teljes pompájában, szokatlan meleg, váltakozóan napos, felhős

időjárásával, összes madaraival köszöntött be. Márczius közepe óta állandó tavaszi időjárásunk van. Zöldül minden, még a legkésőbbben mozduló tölgy is fakadozik. Megérkeztek a gólyák, fecskék és fűrjek még márczius végén, hogy bejelentsék a tél halálát. A korai tavasz gazdaközönségünket nagy reményekre jogosítja. Oly szép vetések mint az idén, régen voltak. Ideje is, hogy valahára egy igazi jó esztendőnk legyen.

— **Már csak úgy vagyunk** a Lampel R. (Wodianer F. és fia) budapesti kiadó-czeggel megjelent nagy nemzeti emlékművel, a Szalay-Baróti írta „Magyar Nemzet története”-vel, hogy nem hagyhatjuk azt említetlenül mindannyiszor, a hányszor egy-egy újabb füzetet küdenek be hozzánk. Most az ötvennyolcadikat vettük, melyben folytatólag az I. Lipót császár-király uralkodása alatti események, egyebek közt a zentai csata és a karloviczi béke előzményei iratnak le szokott vonzó előadásban. — E füzet egyik külön műmellekletét Székely Bertalan hatóságos festményeinek egy igen sikerült reprodukciója, „az egri nok” ostromjelenete képezi; a másik különmelleklet I. Lipót egykoru arcképe. A szöveg közé illesztett egyéb számos illusztrációk a következők: Gyula XVII. századi látkepe, Caprara tábornok arcképe, II. Mustafa szultán, Jenő savoyai herceg ifjúkorai arcképe, A zentai csatater, A zentai csata tervrajza, A zentai diadalra vert emlékérem, A hol a karloviczi békét, megkötötték, Oettingen Farkas gróf, A karloviczi béke befejező sorai, Kollonics Lipót Szechenyi Pál érsek arcképe és aláírása.

— **A fővárosban utazó** vidéki közönségnek első ízben nem melles dolog, hogy melyik szállodat válassza megérkezésénél, mivel az egyik túlzott áraival, a másik kényelmetlen régi berendezésével, a harmadik távoli fekvésénél fogva riasztja el az utazó közönséget attól, hogy felkeresse. Ezen felsorolt körülmények az újonnan felépült „Adria” szállodánál nem léteznek, mivel a fő- és szekváros központjában (Kerepesi ut. 41. sz. alatt) fekszik, modern, kényelmes új berendezéssel, villamvilágítás, telefon, központi fűtés és fürdőszobákkal ellátva. A közlekedés nevezett szállodától a fő- és szekváros összes részeivel és vasúti indóházaival a legolcsóbban történik még pedig, a lóvonattal, villamvasutattal, társaskocsival 6 krajczárért. A szobák árai oly hallatlan olcsók, hogy bizvást versenyez nemcsak a fővárosi, hanem a vidéki szállodákkal is. Hogy az „Adria” szállodában lakó vendégeinek teljes kényelmet nyújtson a szálloda tulajdonosa, most nyitotta meg fényesen berendezett éttermeit „Dreher sörcsarnok” czim alatt, a hol csupán

ségek utóbbi körülményeit, miközben sirásra fakadt; az öregasszony erre nekiadta a tört, azon megjegyzéssel, hogy zálogosítsa el, hogy rizst*) vehessen rajta, ő pedig megígerte, hogy három nap múlva ismét meglátogatja őket. — Vang ur megkísértette őt visszatartani, de az öreg ezt felelte: „Még feleségedet sem tudtál eltartani; talán az üres falakat bámulom, hogyha itt maradok? Valóban semmi ezéja sincs!” — és ekkor kiment.

Most feltárta Vang ur feleségének ezen látogatás okát, mely benne nagy aggodalmat keltett; de ura dicőre a „nőstényróka” jószágát és megparancsolta élete porjának, hogy vele, mint napával — bánjon el. Harmadnap múlva az anyóka tényleg megjött, ajándékozott nekik néhány „tael”-t**) és vetek is rajta egy „picul”***) rizst és árpát. Éppel Vangné asszonyával egy ágyban fekvett; kezdetben bizonyos felelem fogta el, de mi-

*) Hasonlóan, mint mi a „kenvér” szóval, úgy a kínaiak a „rizs” fogalommal jelölik a táplálékot és ételt általában, mely mindenesetre táplálékunk főrésze képezi. A kínai tehát nem így imádkozna: „A mi mindennapi kenyerünket . . . haem „A mi mindennapi rizsünköt add meg nekünk ma.”

**) Egy tael-nek megfelel a mi pénzünk szerint 3-6 frt.

***) Picul v. picol kínai súlymérték. 1 picuban van 100 kätti; 1 kätti = 604-780 gramm. 1 piculnak tehát körülbelül 60 kgr. felel meg.

dőn észrevette, hogy az anyóka szeretetteljesen viselkedik, nem felt többé tőle.

Következő nap reggelén így szólt az öreg mama: „Kedves unokám, nem szabad oly lustának lenned és kis fizet után kelet látnod! Munka nélkül nem sokra jutunk!” Vang ur azzal mentegette magát, hogy az eszköz hiányzik hozzá, mire amaz így folytatta tovább: „A te öregapád meg életében vagyontat rendelkezésemre bocsátotta. Mint-hogy azonban én nem földi leny vagyok, nem fordíthatam semmire s ezért keveset tettem sajátomra. Csak kis megtakarított pénzem van, az egész 40 „tael” (1440 frt) mely összeg „virágokra és hajporra”*) volt szánya. A penzecke még mindig megvan s annak további megtartása ezeltalan volna. Vedd tehát a pénzt, végy érte „go”-t**) és gyorsan utazzal el a fővárosba, (Peking) a hol pár forintot nyerhetsz rajta. — Vang ur meglátogatta a tanácsot, vett sok vég „go”-t, mire az öreg megparancsolta neki, hogy készen legyen az utazásra, mely, a mint ő kiszámította 6—7 napig tarthat és figyelmeztette, hogy szorgalmas és nem rest, serény és nem lomha legyen. „Ha csak egy

*) Valamint a rizs, úgy a „virágok és hajpor”, mint speczialis fogalom szerepel az általános helyett. A „virágok és hajpor” alatt a kínai nő ékessége, díszje általában van értve.

**) „Go” nyári ruhaszövetet jelent.

napot is elmulasztasz, úgy bár későn, de meg fogod azt banni!”

Tiszreletteljesen ígért meg neki Vang ur mindent, bec-omagozta áruit s utnak indult. Utközben nagy eső lepte meg, mitől ruhája és cipői teljesen átnedvesedtek és nagyon szerencsétlennek érezte magát, mint-hogy ily borzalmas utazáson még nem ment keresztül. Betért tehát egy kocsmába; de egész éjjel at úgy esett, mintha öntöztek volna. Következő nap az utak annyira keresztül aztak, hogy a járókelők egész bokáig belesüllyedtek a sárba. Bár délig kissé szárazabb idő lett, egyszerre azonban sötét felhők tornyosultak és újra el kezdett erősen esni. Az erre következő nap végre elindult. Midőn már a szekváros (Peking) közeibe ért, hallotta mondogatni, hogy a szövetek ára nagyon felemelkedett a mi természetesen nagy örömmel töltötte el. — De mire a fővárosba ért és áruit egy vendég-lőben elhelyezte, sajnálatlalt közölte vele a vendéglős, hogy későn jött. Ugyanis a közvetkező dolog adta magát elő

(Folyt. köv.)

a kitűnő Dreher-féle sör, hamisítatlan borok, legjobb konyha, pontos kiszolgálás mellett mesés olcsó árakon nyújtatik a vendégeknek. Ezek után legmelegebben ajánljuk a nevezett szállodát t. olvasóinknak.

C s a r n o k.

A három Morghóthályai.

Humoresc.
Írta: **K. Kovács Laura.**
(Folytatás.)

Tagadhatatlanul szakértői kinézése van; öcsesei vakon biznak tudományában. A tűz pattog és a lakoma elkezdődik; ennek végeztével leheverednek, betakaróznak s a jó hús levegőn egyenként elszendertülnek.

Magasan jár a nap az égen, mire az aranykeresők felébrednek és konstatálják, hogy a fekhely bizony kemény volt; különösen Zoltán, a ki sántitva és kedvetlenül kászolódik fel és elégtellenül duzzog, hogy az ő mohája kevés volt.

— Pedig nágyobbára te vetted el, rivalt rá Ubald; belőled csakugyan semmi nem lesz öcsém; egy csöppet sem tudsz nélkülözni; de várj csak, az élet majd megtanít...

Fél óra múlva csákányok egyhangú kopácsolása hallatszott ki a barlangból. — Ubald nagyokat utótt, de ritkán, Balambér kisebbeket, de szaporábban. Zoltán azonban csak igen ritkán s alig hallható, jelentéktelen csapásokat mért a számára kijelölt falra.

Balambér és Ubald nemsokára hézagot nyitottak; ettől kezdve hevesen folyt a verejtékes munka. Kő-kő után gördült ki, ing és kabát izesztó szisszenések közt repedeztek, de ki gondolna inge és kabátjával, mikor aranyról van szó. — Hol egyik, hol a másik dőlt ki, de az üreg tagult s a barlang megtelt törmelékekkel. — Így tartott ez estig. — Meg kell azonban jegyeznem, hogy Zoltán letette csákányát s kijelentett, hogy ő követ vágni nem bír; mire valóságos czéltáblája lett az élceknék; azonban ezzel keveset törődött, de annál gyakrabban megmotozta az elemőzsiás táskákat, később ki is osont és gerlékre lövöldözött az e-dőben.

— Ez a Zoltán nem érdemli, hogy társunk legyen, mormogá Ubald, ez egy haszontalan naplopó, — de azért ha terveim sikerülnek, úgy teszünk mint a jezsuiták: mindenik arra képezzé magát, a mihez hajlamot érez. Zoltán szeret enni, inni, gavaléroskodni és kurizálni, ő jó lesz uttörőnek... én nem sokat tudok az asszonyok körül kezdeni; majd őt bocsátom előre...

— Helyes, viszonzá Balambér; egyéb-iránt ahhoz nem kell valami különösen érteni: rám azt mondják, hogy hallatlanul buta képet szoktam vágni és mernék fogadni, hogy hamarabb meghódítom az asszonyokat, mint Zoltán, mert nincs utálatosabb valami a nők előtt, mint a nagyevő gavallér.

— Erre majd figyelmeztetni fogjuk őt annak idején.

— Haszontalan fáradság volna bátyám; Zoltán eszik ha angyalok serege veszi is körül.

— Szerencsétlen természet.
— Kész volna banyák lovagjaul szegődni, csak inycenzségében ne zavartassék.
— Ez baj.
— Majd meg is fogod látni, hogy belhelyezett reményeid füstbe mennek, neki nem veszed hasznát. Most még nagyon fiatal és már is olyan szokásai vannak, a melyek idővel kiállhatatlanná teszik: irigy, önző, zsémbes, kíváncsi és haszonleső, örökké éhes, fnyás, érzékeny és hizelgő.

— Piha! — és álmos, tevé utána Ubald egy nagy követ kidöntve, melynek ürén tul, kerek lyuk mutatkozott.

— Hopp! Mi ez? — Kezét a hézagba dugta és tapasztalta, hogy az uessze bevezet — Gyertyát, hamar.

Balambér égő gyertyát nyomott bátyja markába. — Ubald feje mélyen behajolt az üregbe.

— Mit látsz? kérdé türelmetlenül Balambér.

— Nagy, sötét üreg van itt öcsém.

— Üreg?! —

— Még pedig valami igen nagy, azonfelül kegyetlen fojtó lég; ime, a gyertya is kialszik. — Fejét visszahuzta és tűnődve állt egy darabig. — Nincs itt arany, mondja végre kedvetlenül; — ez itt bizonyára kráter lesz s én balga azt hittem, hogy ezen az oldalon a tűzhányó nem működött. — Balambér is benézett az új barlangba és úgy találta, hogy ott bent kegyetlen rossz levegő van Tanacsabánul nezték egymást egy darabig, azután Ubald nagy kedvetlenül kijelentette, hogy most az egyszer csalódott számításában; arany nincs, hanem a Rivó keleti oldalán, aligha sze banya nem rejlik; — ezt kell hat vizsgálai alá venni. — A szén is jól jövedelmez, ha jó minőségű. Ezt kell most mar keresni — Beszédldőben leheveredett és új terveket komponált. Balambér azonban nem tudott oly könnyen belenyugodni a csalódásba; ő, ki már majdnem királynak képzelte magát és szinte káprázottak szemei a remélt aranyak fényétől; nem tudott képzeletben oly hirtelen a fekete, szennyes szénbányához szokni; sürü sóhaj-tások között dőlt kendőjére s Ubald dőb-benve vette észre, miszerint öcsese meg nálánál is sokkal kincssóvárabb.

Alkonyatkor csendesesen hazafelé bal-lagni látjuk az aranykeresőket. Zoltán kifogyhatatlan kérdezősködéseivel bosszantja Ubaldot, ki most különben kedvetlen és tűnődő.

Balambér kissé távolabb, hosszú, ki-mért leptekkel halad; feje keblére csügg és sóhajtozik. — Ő és bátyja, mindketten meg-sorványodottnak látszanak lenni s az érzett bánat kellemetlenné teszi arczkifejezéseiket. A pirosposztag, jól táplálkozó, kényelmeskedő Zoltán úgy néz ki közzöttök, mintha szándé-kosan bosszantásukra fegyverezte volna fel magát; a miért aztán van is mit hallgatnia az egész uton. De róla minden szidalom le-pattog, mint a falra hányt borsó; nem szű-nik meg fecsegni s midőn Ubald véletlenül a sorsjegyekről kezd beszélni: Zoltán az első, a ki tíz forintot ajánl fel a megvásá-rolandó szazakba kerülő hamburgi sorsje-gyekre. — Az ember ezen a sorsjegyeken nyerhet legkönnyebben háromszázezer forin-tot; s ez is csak ér valamit. És egészen megvigasztalódva a kilátásba helyezett száz-ezek által, a melyekhez végre is legkeve-sebb fáradsággal juthat az ember: szinte vígan értek haza.

(Folyt. köv.)

978. 1897.

Arverési hirdetmény.

Csurgó nagyközség előjárósága köz-hírré teszi, hogy néhai Andorka Gyula ha-gyatékat képező ingóságok (butorok, házfel-szerelés, hordók stb), melyek a községi előjáróság által őrzött leltárba felvételtek,

1897. április 6-án, kedden

a 239. szám alatti házban (Györgytér) a helyszínén nyilvános árveres útján eladatnak.

Csurgó, 1897. április 2-án.

Sárközy Andor
jegyző.

Postek Antal
bíró.

1784. tk. 1897.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi ha-tóság közhírré teszi, hogy dr. Nagy Sándor ügyvéd csurgói lakos végrehajtónak Varga János p.-szk.-királyi lakos végrehajtást szen-vedő ellen 141 frt 95 kr. toke s jár. iránti végrehajtási ügyében, a kaposvári kir. tör-venyszék, a csurgói kir. jbiróság területén levő Porrog-Szent-Király közsegen fekvő a p.-szk.-királyi 49. sztkjvben A + 2-9 szsz. telki kúsosekból B 1. es 7. a végrehajtást szenvedo Varga János feleereszt tevo illető-ségére 452 frt; — továbbá ugyanazon tjkv-ben A + 768. hrsz. s fele részben végreht. szenvedo Varga János, — 1/4 — 1/4 részben Imre Ferenczné szül. Varga Katalin es Toldi Erzse Varga Istvánné tulajdonát képező szántó es rétre a „Vargák malmánál“ es pedig az 1881. 60. tcz. 156. §. a., pontja alapján az egész ingatlanra 45 frt. kikál-tási árban a B 9. alatti Varga István javára bekebelezett haszonélvezeti jog érintése nél-kül. — továbbá a p.-szk.-királyi 204. sztkjv-ben A + 5. sorsz.a. felvett feleereszben végreht. szenvedo Varga János, — 1/4 — 1/4 részben pedig Varga Katalin özv. Imre Fe-renczné es Varga István neven álló egész illetőségre az 1881. 60. tcz. 156. §-a a. pontja értelmében 20 frtban. — ugyanazon tjkvben A + 6. sorsz. s ugyanazok tulajdo-nát képező közös birtokból egész illetősé-gére az 1881. 60. tcz. 156. §-a pontja alap-ján 21 frtban, — végül a p.-szk.-királyi 451. sztkjvben A + 63. hrsz. a. felvett 2/4 részben végreht. szenvedo Varga János, 1/4 — 1/4 részben Varga Katalin Imre Fe-renczné es Toldi Erzse Varga Istvánné neven álló 29/8. sz.ház. udvar es kertre, az 1881. 60. tcz. 156. §-a d. pontja értelmében még pedig a B 3. alatti Varga István javára be-kebelezett haszonélvezeti jog érintése nélkül 388 frtban megállapított kikáltási árban az árverést elrendelte es hogy a fentebb meg-jelelt ingatlanok az

1897. évi április hó 26-án d. e. 10 órakor

Porrog-Szent-Király község házánál dr. Nagy Sándor ügyvéd vagy helyettese közbefjöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikáltási áron alol is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az in-gatlanok becsárának 10 % vagyis 45 frt 20 krt., 4 frt 50 krt. 2 frtot, 2 frt 10 krt. es 38 frt 80 krt. készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított es az 1881. november hó 1-én 3333. sz. kelt m. k. igazságügyminszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes érték-papirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. tcz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelye-zéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgón, 1896. évi december hó 4. napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

1—1 Dr. DERÉKY PÁL kir. aljárásbíró

Kiadó laptulajdonos:
Vágó Gyula.

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete

BUDAPEST, V. Alkotmány-utca 31.

A világhírű

Bergedorfi Tejgazdasági Gépgyár

kizárólagos képvisellete Magyarországon elvállal: **tejgazda-ságok és tejszövetkezetek munkatelepeinek szakszerű teljes felszerelését legelőnyösebb feltételek mellett;** s szállitt legju-tányosabban legkitűnőbb

„ALFA-LAVALA“ *lefölözögépek*

továbbá *vajkőpülők, hűtők, vajgyurók,* valamint minden más *tejgazdasági gépeket és edényeket.*

4-6 Árjegyzékek és előirányzatok kívánatra díjmentesen küldetnek.